

Barmhartigheid in Nederland? - (9) over de werken van barmhartigheid

Evaluatie

Nederland behoort al jarenlang tot de gelukkigste landen van de wereld. Inmiddels zijn we Zwitserland voorbijgestreven en staan we als nummer 5 op de wereldranglijst. Op sociaal gebied hebben we in Nederland de zaakjes uitstekend voor elkaar. We kennen een reeks van voorzieningen en uitkeringen. Onze gezondheidszorg behoort tot de vooruitstrevendste van de wereld. Ons datanetwerk is het meest ontwikkelde en snelste van Europa. We kunnen ons geluk blijkbaar niet op. Maar hoe zit het met de barmhartigheid van onze Nederlandse samenleving?

Onlangs las ik in het ND (22/08/2019) dat mensen met schulden steeds armer worden. Ongeveer 250.000 mensen in Nederland worden geholpen bij het beheren van hun financiën. Dat kan zijn vanwege problematische schulden (echtscheiding, faillissement), een (chronische) ziekte of een (mentale) beperking. Zij moeten per dag zien rond te komen met een budget van € 12,86 voor boodschappen, kleding, persoonlijke verzorging en vervoer. Ook las ik dat het aantal dakloze jongeren (18-30 jaar) de afgelopen jaren is gestegen naar 40.000. Een meer dan verdriedubbeling.

Barmhartigheid in Nederland

Hoe barmhartig is onze Nederlandse samenleving? Het woord samenleving is samengesteld uit twee woorden: *samen* en *leving*. God heeft ons een plaats gegeven op deze aarde om die aarde te bewonen en te bewerken. Aan die opdracht kunnen we alleen *samen* invulling geven. Individualisme is – wat God betreft – uit den Boze. We zullen dus ook moeten leren om samen te *leven*. Met hongerigen en dorstigen onder ons, vreemdelingen en naakten, zieken en gevangenen. Want ook zij behoren tot onze samenleving. Of we dat nu prettig vinden of niet.

Ik merk dat de liefde in onze samenleving steeds meer aan het verkillen is. Jezus wijst dit aan het loslaten van wetten en regels: *'En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen. Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden'* (Matteüs 24:12-13). Opvallend: Jezus heeft het hier over zijn volgelingen – zij verkillen!

De empathie (= inlevingsvermogen) verdwijnt meer en meer. Het beangstigt mij hoe gevoelloos sommigen – ook in christelijke kringen - reageren op mensen die het moeilijk hebben. Barmhartigheid: innerlijke bewogenheid met medemensen is in onze samenleving steeds meer een schaars artikel geworden.

Voor ons als christenen is er daarom een geweldige uitdaging en opdracht om in onze tijd en in onze samenleving een ander geluid te laten horen en een ander gezicht te laten zien. Om uit liefde en uit dankbaarheid voor wat we zelf uit Gods hand hebben mogen ontvangen de werken van barmhartigheid op een creatieve manier handen en voeten te geven. Zoals die eerste christenen, die opvielen door hun werken van barmhartigheid.

Als volgelingen van onze Here Jezus Christus zouden we ons moeten afvragen: wat kan ik doen, voor God en voor de mensen om mij heen? Met de gaven die God mij heeft gegeven? Natuurlijk stelt wat u en jij en ik doen in onze samenleving niet zoveel voor. Maar waar liefde en barmhartigheid en mededogen het leven bepalen, daar zie je al iets van het Koninkrijk van God dat met de komst van de Here Jezus Christus op aarde is gekomen.

Laatste oordeel

Het is goed om nog even te kijken in welke context Jezus spreekt over het doen van werken van barmhartigheid.

Het gaat in Matteüs 25 over zijn laatste woorden. Het is zijn 'testament', zijn laatste wilsbeschikking. Hoe zal het gaan ... straks als Hij er niet meer zal zijn?

Het einde van Jezus' aardse leven nadert. Hij is op weg naar Jeruzalem. Daar zal Hij gekruisigd worden en sterven, begraven worden en weer opstaan uit de dood. Gelukkig is dat niet het einde. Jezus zal naar de hemel gaan om van daaruit zijn terugkomst op aarde als Koning voor te bereiden. En wanneer die dag aanbreekt zal het een dag zijn van bevrijding en van oordeel.

Op die 'jongste' dag zal Jezus als de Mensenzoon verschijnen in al zijn heerlijkheid. Alle heilige engelen zullen met Hem zijn. Dan zal Hij plaatsnemen op een grote witte troon. En alle volken van de aarde zullen vóór Hem gebracht worden: Russen, Chinezen, Amerikanen, Afrikaners, Nederlanders, een eindeloze schare mensen (Matteüs 25:31,32).

En dan zal het moment aanbreken dat Jezus als een herder de schapen van de bokken zal gaan scheiden. Het zal u en jou wellicht verbazen, maar zowel de schapen als de bokken zijn mensen die in de Heer Jezus Christus geloven (Matteüs 25:33)!

De schapen hebben niet alleen aan zichzelf gedacht. Zij hebben zich tijdens hun leven op aarde ook ontfermd over de naaste in nood. De bokken hebben slechts voor zichzelf geleefd, zelfzuchtig, egoïstisch, onbarmhartig.

Hoe verassend is het straks: wie barmhartigheid bewezen heeft aan zijn naaste heeft dat – zonder dat hij of zij dat zelf wist - aan Jezus zelf bewezen (Matteüs 25:40).

ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden
www.uitdekroontjespen.nl